

- Komisja nie zastosowała spójnego podejścia w odniesieniu do obowiązkowego i zasadniczego charakteru wymogów wskazanych w załączniku III do rozporządzenia nr 1782/2003; ponadto ze względu na bezczynność Komisji aż do jesieni 2009 r. naruszono zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.
2. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała rozporządzenie nr 1290/2005⁽⁴⁾ i wytyczne nr VI/5330/97 (Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) przy obliczaniu korekty finansowej dla Łotwy, ponieważ:
- naruszyła zasadę proporcjonalności, nie wskazując, jakie było ryzyko dla funduszy i nie uwzględniając obliczeń przedstawionych przez Republikę Łotewską, na podstawie których ryzyko było mniejsze.
  - naruszyła wytyczne, zgodnie z którymi zasada korekty ryczałtowej powinna być stosowana tylko wtedy, gdy na podstawie dostępnych informacji nie można obliczyć strat, chociaż Republika Łotewska przekazała Komisji dokładne informacje umożliwiające obliczenie ryzyka dla funduszy.

- ⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 205, s. 62).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2014 r. – International gaming projects przeciwko OHIM (BIG BINGO)

(Sprawa T-663/14)

(2014/C 395/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: International Gaming Projects Ltd (Valletta, Malta) (przedstawiciel: adwokat M. D. Garayalde Niño)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2014 r. w sprawie R 755/2014-1;
- dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 12 120 325 „BIG BINGO” w klasach 9, 28 i 41
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy z elementami słownymi „BIG BINGO” dla towarów z klas 9, 28 i 41 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 12 120 325

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Słowenia przeciwko Komisji

(Sprawa T-667/14)

(2014/C 395/71)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: L. Bembič, državni pravobranilec)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2014) 4479] (Dz.U. L 205 z 12.7.2014, s. 62), w części odnoszącej się do Republiki Słowenii, zwłaszcza jeśli chodzi o:
  - niedociągnięcia w zakresie weryfikacji niewielkich działek pod kątem zgodności z definicją działek rolnych, wskutek czego zastosowano korektę ryczałtową w wysokości 5 % płatności bezpośrednich, to jest w wysokości 85 780,08 EUR za rok budżetowy 2010, w wysokości 115 956,46 EUR za rok budżetowy 2011 i w wysokości 131 269,23 EUR za rok budżetowy 2012;
  - brak ekstrapolacji wyników kontroli w przypadku różnicy poniżej 3 %, wskutek czego zastosowano jednorazową korektę płatności bezpośrednich w wysokości 1 771,90 EUR za rok budżetowy 2010, w wysokości 6 376,67 EUR za rok budżetowy 2011 i w wysokości 6 506,76 EUR za rok budżetowy 2012;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, braku uzasadnienia decyzji i naruszenia zasady legalności w odniesieniu do stwierdzeń Komisji dotyczących niedociągnięć w zakresie weryfikacji niewielkich działek i w zakresie definicji działek rolnych.

Skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie stwierdziła, iż system słoweński zezwala rolnikom na ujmowanie w deklaracji działek długich i wąskich pasów łąk, które otaczają w szczególności tereny uprawne, tak że powierzchnie graficznych działek gospodarstw rolnych (graficzne enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva, zwanych dalej „GERK”) kwalifikują się do objęcia pomocą, co może prowadzić do niedokładności w pomiarach i tym samym do zatwierdzenia działek, które nie osiągają minimalnych rozmiarów działek rolnych w rozumieniu art. 14 ust. 4 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽¹⁾ lub art. 13 ust. 9 rozporządzenia nr 1122/2009 ⁽²⁾.